9 Σεπτεμβρίου 2016

Ο ψεύτης βοσκός

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

psevtoisboskos_mesa
Image not found or type unknown

Κάθε πρωί άκουγαν όλοι στο χωριό το μικρό τσοπανόπουλο που έβγαζε τα πρόβατά του στη βοσκή...

– Ντε, άντε ντεεεε...

Τα φώναζε μέχρι που ν΄ ανέβουν στις πλαγιές με το δροσερό χορτάρι κι ύστερα τ΄ άφηνε να βοσκήσουν ήσυχα και κείνος καθόταν όλη μέρα μαζί τους, παίζοντας τη φλογέρα του.

– Ε, χωριανοί τον ακούτε τον Μήτσο, τον μικρό βοσκό, τι ωραία που λαλεί το σουραύλι του;

Ο κυρ Θύμιος έπινε τον καφέ του στο καφενείο του χωριού και καμάρωνε τον Μήτσο, που ήταν μικρανέψι του.

– Μπράβο του, καλά τα κουμαντάρει τα πρόβατα, συμφωνούσαν σχολιάζοντας και οι υπόλοιποι συγχωριανοί.

Οι μέρες όμως περνούσαν ολόιδια και ο μικρός βοσκός μας βαριόταν εκεί πάνω στην πλαγιά, επειδή δεν είχε κάτι άλλο να κάνει, παρέα με τα πρόβατα μέχρι να σουρουπώσει. Κι έτσι, μια μέρα του μπήκε μια πρωτότυπη ιδέα, όπως πίστευε.

– Θα τρέχουν όλοι σαν τρελοί, θα σπάσουμε πλάκα μεγάλη!

Είχε ξεκαρδιστεί στα γέλια μόνο που το σκεφτόταν: θα φώναζε να τον βοηθήσουν, γιατί τάχα ορμήσανε λύκοι στα πρόβατα. Κι αμέσως έβαλε σε εφαρμογή το σχέδιό του…

– Τώρα να δεις δράση, μονολόγησε και…

– Λύκος, λύκος στα πρόβατα! Τρεχάτε χωριανοί, βοήθειαααα!

Αλαφιασμένοι οι συγχωριανοί του σκαρφάλωσαν στην πλαγιά, μα βρήκαν τα πρόβατα να βόσκουν ήσυχα-ήσυχα και το τσοπανόπουλο να κρατάει την κοιλιά του από τα γέλια…

– Σας την έφερα, σας την έφερα, χα χα χα χα….

Σχεδόν έκλαιγε από τα γέλια ο μικρός βοσκός και χτυπιόταν καθισμένος στη μεγάλη πέτρα του βουνού.

– Και σε είχα για σεβαστικό παιδί, τον πλησίασε αγριεμένα ο μπάρμπας του ο Θύμιος και οι άλλοι χωριανοί τον ακολουθούσαν φωνάζοντας. Κι όταν με το καλό κατέβηκαν ταλαιπωρημένοι στο χωριό, ο μικρός βοσκός έτριβε τα χέρια του για την «επιτυχία» του σχεδίου του.

– Ούτε γάτα ούτε ζημιά, μονολογούσε …

Και όπως καταλαβαίνετε το ξανάκανε και δεύτερη φορά…. Στα ψεύτικα ουρλιαχτά του κι αυτή τη φορά έτρεξαν οι συντοπίτες του να διώξουν τον… λύκο που έτρωγε τα πρόβατα…

– Το παλιόπαιδο, δε βάζει μυαλό, φώναζαν αγριεμένοι και εξουθενωμένοι από τον ανήφορο του βουνού.

– Θα την πατήσεις και να μου το θυμάσαι, του φώναξε με νόημα ο μπάρμπας του, ο κυρ Θύμιος καθώς τρανταζόταν ο βοσκός μας από τα γέλια!

Έλα όμως που πραγματικά μια μέρα όρμησε ο λύκος στα πρόβατά του και κείνος έτρεχε κουτρουβαλώντας στην πλαγιά φωνάζοντας για βοήθεια! Κανείς όμως από τους συγχωριανούς του δεν του έδωσε σημασία και έτσι ο λύκος τα κατασπάραξε

τα πρόβατα!

– **Ο ψεύτης δε γίνεται πιστευτός, ακόμα κι αν τύχει να λέει την αλήθεια**, του είπε με νόημα ο κυρ Θύμιος, την άλλη μέρα, που καθόταν στην άκρη του χωριού κι έκλαιγε την κακή του τύχη.

Απόδοση: Δ.Σ.
Αφήγηση: Μαρία Σαββοπούλου

Άκουσε τον μύθο

%mythospseytisboskos%